

هفت‌تپه، پس از هجده روز مبارزه در التهاب است:

جنبش رو به رشد کارگران ایران در گرو همبستگی عملی با کارگران نیشکر هفت‌تپه است. کشور ایران، دارای بیش از یکصد سال پیشینه‌ی فعالیت سندیکایی کارگری بوده است، اما هجده روز اعتصاب و اعتراض کارگران نیشکر هفت‌تپه و شکوه تداوم این مبارزه بر پیشانی مبارزات کارگری ایران خواهد درخشید.

پیروزی کارگران هفت‌تپه در گرو همبستگی عملی کارگران دیگر کارخانه‌ها، معلمان، زنان، دانشجویان و فرودستان سراسر کشور است و شعار "نان، کار، آزادی - اداره‌ی شورایی" کارگران هفت‌تپه رویکرد نوینی را به کیفیت مبارزات کارگران ایران بخشیده است که می‌تواند این مبارزات را پیرامون این شعار، اجتماعی شدن اعتراض‌های کارگری را دامن زند و پیرو آن، به سراسری شدن مبارزات کارگری یاری رساند.

افزون بر این، حلقه‌ی اعتراض کارگران هفت‌تپه، روز به روز دامن می‌گسترده و نه تنها تپش خواست‌های کارگری را توفنده کرده است، بلکه با شعار "کارگر، معلم، دانشجو - اتحاد، اتحاد" بایستگی همبستگی فروشندگان نیروی کار را بیش از پیش نمایان ساخته است. صدای اعتراض کارگران در هفت‌تپه، نخست شهر کوچک شوش و آنگاه استان خوزستان را درنوردید و هم‌اینک اعتراض پیگیر و مداوم آنها ایران را تکان داده و فروشندگان نیروی کار را امیدوار کرده است، کارگران برخی کارخانه‌ها، سندیکای شرکت واحد و تشکل‌های فعالان کارگری با انتشار اطلاعیه‌هایی، پشتیبانی خود را از کارگران هفت‌تپه اعلام کردند، اما تا زمانی که این پشتیبانی‌ها در روی کاغذ باشد، نمایندگان سرمایه در قالب نظام جمهوری اسلامی، این نوع اعتراض‌ها و اعتصاب‌ها را به ورطه‌ی فرسایش خواهد کشاند!

اعتصاب کارگران هفت‌تپه، جایگاه خود را در مبارزه‌ی طبقاتی یافته است، خواست چهار ماه حقوق معوقه و آزادی کارگران زندانی، به ویژه دخالت کارگران در نوع مالکیت کارخانه، می‌تواند مسیر اعتراض‌های کارگران ایران را روشن کند. هرچند خواست کارگران هفت‌تپه مبنی بر بازگشت مالکیت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه از خصوصی به دولتی، می‌تواند نقش بازدارنده ایفا کند و ریل مبارزه را از مسیر طبقاتی خود دور کند، اما همگان می‌دانند که دولت، کارفرما و مالکی بزرگتر است که با نرخ استثمار بیشتر سر و کار دارد. در نتیجه، اداره‌ی شورایی کارخانه و استقرار کنترل کارگری بر تولید و توزیع توسط کارگران، تنها راهی است که می‌تواند پشتوانه‌ی منافع و حقوق کارگران باشد.

از سوی دیگر، هراس جمهوری اسلامی موجب شد که سرکوب‌عریان را آغاز کند، نمایندگان سرمایه به کارگران یورش بردند و آنها را زندانی کردند، پافشاری کارگران نیز مبنی بر آزادی کارگران زندانی، موجب شد که بیشتر بازداشت‌شدگان کارگر آزاد شوند، اما هنوز برخی از آنها هنوز در زندان هستند! اما دست‌اندرکاران جمهوری اسلامی بی‌اعتنا نخواهند نشست و از نوشتن مقاله گرفته تا به انحراف کشاندن مبارزه‌ی کارگران، به ترفندهای مختلف آویزان خواهند شد تا اعتراض کارگران هفت‌تپه را به عقب برانند.

این کشاکش طبقاتی که از دی ماه ۱۳۹۶ شعله‌ی مبارزه علیه گرانی فروزان شد، خاموش نشدنی است و هفت‌تپه یکی از جلوه‌های آن است، اما پیشرفت مبارزه نیاز به پشتیبانی عملی و پیوند اعتراض‌ها و اعتصاب‌های دیگری دارد که خواب نمایندگان سرمایه را آشفته کند و نظم نظام جمهوری اسلامی را برهم زند.

ساسان دانش

۲۲ نوامبر ۲۰۱۸

یکم آذر ماه ۱۳۹۷